

„Danmark, mit Fædreland“

I Danmark er jeg født, der har jeg hjemme,
Der har jeg Rod, derfra min Verden gaaer.
Du danske Sprog, Du er min Moders Stemme,
Saa sødt velsignet Du mit Hjerte naaer.
Du danske friske Strand,
Hvor Oldtids Kjæmpegrave
Staae mellem Æblegaard og Humlehave,
Dig elsker jeg! — Danmark, mit Fædreland!

Hvor reder Sommeren vel Blomstersengen
Meer rigt end her, ned til den aabne Strand?
Hvor staaer Fuldmaanen over Kløver-Engen
Saa deilig, som i Bøgens Fædreland?
Du danske friske Strand,
Hvor Dannebrogen vaier, -
Gud gav os den — Gud giv den bedste Seier! -
Dig elsker jeg! — Danmark, mit Fædreland!

Engang Du Herre var i hele Norden,
Bød over England — nu Du kaldes svag,
Et lille Land, — og dog saa vidt om Jorden
End høres Danskens Sang og Meiselslag.
Du danske friske Strand, -
Plovjernet Guldhorn finder, -

Gud giv Dig Fremtid, som han gav Dig Minder,

Dig elsker jeg! — Danmark, mit Fædreland!

Du Land, hvor jeg blev født, hvor jeg har hjemme,

Hvor jeg har Rod, hvorfra min Verden gaaer,

Hvor Sproget er min Moders bløde Stemme,

Og som en sød Musik mit Hjerte naaer.

Du danske friske Strand

Med vilde Svaners Rede,

I grønne Øer, mit Hjertes Hjem henede,

Dig elsker jeg! — Danmark, mit Fædreland!

Noter

Teksten følger *Fædrelandske Vers og Sange under Krigen* (1851), side 14-15.

Trykt første gang i *Fædrelandet*, 5/3 1850.

Udskrift af www.kalliope.org/da/digt.pl?longdid=andersen1851a0&printer=1 foretaget 21. Jan 2013. Denne tekst må frit redistribueres.